

ΠΑΛΙΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΡΟΥΠ)

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

ΑΤΟΠΙΝ δὲ Γαβριηλίδης μετέφερθε στον Συγγροῦ καὶ ἀθώθηκε τέλος ἀτ' τὸ Καστοριοδίκειο Σύρου, ὃπου δικάστηκε, ἔχοντας συνήγορο τὸν φίλον του Νικ. Δημητρακόπουλον καὶ ἐν τῆς Σύρου τὸν δικηγόρο Σαλταμιάστην.

Δὲν ὑπῆρχε, πιστεύω, στὸν Ἐλλάδα ἄνθρωπος περισσότερο οἰτοδιάτος ἀτ' τὸν Γαβριηλίδην. Σπαρτιάτης ἀλλινός. Μπροστὸς νά ἡση μ' ἔνα φαστομήλον ἢ μὲ προτακάλι μέρες καὶ βδομάδες δόλωληρες. Τὰ προτακάλια μάλι-

στα στὴν ἑποχὴ τους, ήσαν ἡ μάνη του τροφῆ.

"Ἀλλοτε προτιμούστε κομπόστες καὶ γαστρί, ἀλλοτε ὅμιλη ἡ βρασμένα χορταριά, συνήθως δόπταια καὶ κανένα αὐγό, ποτὲ ὅμως δὲν ἔβολε στὸ στόμα του κρέας.

"Οταν διάβαζε σὲ κανένα ξένο περιοδικό καμιὰ νέα θεωρία γιὰ τὴν τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀμέσως ἐγίνετο δὲ πλέον ἔνθεμος τῆς ἱδεᾶς αὐτῆς προταγανδιστής. "Ἄρθρα σχετικά στὴν «Ἀρχόπολη», δίαιτα προστική ἔκεινος.

"Ἀλλοτε συνιστοῦσε ριζοφαγία καὶ ωξοκαλλιέργεια στὰ ὑγρὰ ἐδάφη τῆς Κωταΐδος καὶ ἀλλοτε τὴν θεωρία τοῦ Μετεικώφρου γιὰ τὴ γιασιωφαγία καὶ παράπονε τὸν κόσμο νά τρώῃ γιασιδή.

Συνιστοῦσε τὰ ὅσπια, ἔργαρε σειρές ἀρθρῶν γιὰ τὴ χορτοφαγία καὶ τὰ καλά της καὶ ἔτοις ἐγίνεται ἀρρομῆνη νά

ἱδούθη τὸτε ὡρῶτο χορτοφαγικὸς σύλλογος, ὥν τὸν Γ.

Φιλάρετον καὶ τὸ πρώτο χορτοφαγικὸ ξενοδοχειακὸ σέντρο στὴν «Μητρόπολι» τοῦ «Ἀνδρωμήδη» καὶ κατάπον τὸ

«Ἀστιν τοῦ Μετεικῆ. Σήμερα, χορτοφαγικὰ κέντρα βρί-

σκονται σὲ κάπερ δόριο τῶν Αἰγαίων. ίσως γιατὶ είνε...

Ἀλλοτε συνιστοῦσε ριζοφαγία καὶ ωξοκαλλιέργεια στὰ ὑγρὰ ἐδάφη τῆς Κωταΐδος καὶ ἀλλοτε τὴν θεωρία τοῦ Αχρόπολης

καὶ στὴν δούτη ἀτέδειδε δηλεῖ τὶς ἀρρομετεις τοῦ κομ-

μοῦ καὶ ιδίως τὸν καρπίνο. Οὐδεποτε ἐδοκίμασε τὸ κρέας.

Καὶ διωξ τῷ ὥλε τὶς προσνομαλεῖς τον, μ' ὅλη τὴ χορ-

τοφαγία, τὴ ψρωτοφαγία καὶ τὴ γανοντοφαγία τον, εἴλε

τὸ ἀττήχημα νά προσβιλήθη ἀπὸ παρόντο καὶ νά πεθάνη ἀτ'

αὐτὸν.

Λέξ καὶ ἔγνωρχε τὸν ἔχθρο του καὶ δόλωληρα γρόνια κατωφθίουν νά τὸν ἀποκαρδίνη μὲ τὴ δίαιτα.

"Ο Γαβριηλίδης ἦταν ἀδινώπιτος ἐχθρὸς τῆς ριεωφαγίας κατὰ τὴς δούτες ἔργαρε σιγνότατα στὴν «Ἀρχόπολη» καὶ στὴν δούτη ἀτέδειδε δηλεῖ τὶς ἀρρομετεις τοῦ κομ-

μοῦ καὶ ιδίως τὸν καρπίνο. Οὐδεποτε ἐδοκίμασε τὸ κρέας.

Ἐπίνε δὲ ποτοκαλάδες καὶ φασόκαμηλο!

"Ἐνε βράδην ποὺ πήγα στὸ γαστερί του καὶ τὸν βρῆκα

νά πήνη τὴν προτοκαλά του, μού είτε :

— "Ἄν δέοις οἱ «Ελληνες ζούνε δύος ἔγω, δὲν θὰ μᾶς

κάνων τίτοτε οἱ Σύμμαχοι μὲ τὸν ἀποκλεισμὸ τους!"

Κι' είχε δύσκο.

Μ' ὅλη διανοή τὴν προσωπικὴ παρομιώδη του δίαιτα,

είχε τὴ βρειλά ὑποχέαστι νά ἔξειρισκη τρόφιμα στὴν ἑ-

ποχὴ αὐτὴ τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ ἀργότερα ποὺ δὲν ὑπῆρχεν,

γιὰ τὴν οἰλογνένεια του. Τι νά κάμη; "Η Ἀθήνα τά-

τε δὲν είχε τίτοτε. Τὰ αὐγά, τὸ κρέας, τὰ πουλερικά εί-

χων ἔξαφανισθεῖ. "Οι τε στελένων ή ἐπαρχίες, πουλιάσταν κρυφά στοὺς

ματος ἔκεινους καὶ ἀνατρίχιασε ἀβέλαι του.

— "Ἐχεις δίκηρο ἀγάπη μου, ψιθύρισε. Κατάλαβα τὴν ἄφωνή σου γνώμη καὶ συμφωνῶ μ' αὐτήν. Καλύτερα ἐνωμένοι μπρόστα στὸν ἔναντι, παρά χώρα νά ζούμε τὴ θυλεροή καὶ τὸσο μαρτυρική ζωή μας.

"Ἄς μᾶς συγχωρέσεις διό τοῦ Θεός!

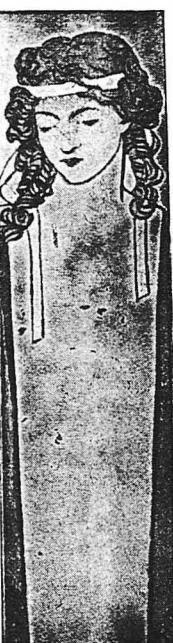
"Ἐσκυψε κοντά της, κοντά στὰ ἀναμνάκη τῆς κεληπή ποὺ τόσο λα-

χταριστά ζητοῦσαν ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ υπερενό του φίλημα, καὶ τὰ κάλλιστα

τοῦ μετατοπισμοῦ την μαχαρί του μαχαρί στὸ παρθενικό της στήθος, σπαράζοντάς το μὲ πόνο ἀφάνταστο.

"Ἐπειτα, κλείνοντας ἀπότομα τὰ μάτια του, γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὸ λυπητερό της ζευγόντων, ἔχωσε στὸ λαμπό τον τὸ βουτηγμένο στὸ χλιάρο της αίμα μαχαρί του καὶ σωριάστηκε βαρύς στὴ γῆ, πλάι στὴ λατρευτή του Μήρα..

Σενήγματα ζευγαρωμένον..

πλουσίους καὶ στὰ μεγάλα ζενοδοχεῖα. "Ἐπειτα είχε ἀπαγορευθεῖ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο η ἀτὸ τόπου εἰς τόπον μεταφροφὰ τροφίμων, γιὰ νὰ ἐπαρ-

κοῦν μόνες τους η ἀπαρχεῖς, καὶ ἐτοίχη γίνεται ἀλληπειτόρων, ποὺ κονταλούντων διάφορα προδότια στὴν Ἀθήνα καὶ τὰ ποικιλόταν κρυφά σε καλές τιμές, κινητός στὰ μεγαλείτερα ζενοδοχεῖα. Μ' αὐτὸν κατωφθίουν τὸν πατέραν άφορα τρόφιμα.

Ἐντυχώς τότε ἐδμιουργήθηκαν στὴν ἑπαρχία μας οι... «λουνακάδες», μικρά νέα δηλαδί την ἀπεγγειλατική τάξης τοπικῶν... λαθρευτόρων, ποὺ κονταλούντων διάφορα προδότια στὴν Ἀθήνα καὶ τὰ ποικιλόταν κρυφά σε καλές τιμές, κινητός στὰ μεγαλείτερα ζενοδοχεῖα. Μ' αὐτὸν κατωφθίουν τὸν πατέραν άφορα τρόφιμα.

«Φίλατε Νάσο, Φακές ἔτελειωσάτων. Αποδίομες τί κεχι φαγεῖν. Ριζί μᾶς ζδωκαν τέσσαρες δικάδες, ἀλλὰ καθημερινὸ πλάφι, οἰχεται καὶ αὐτό. Τοιγασσὸν φρόντισε διά νέες φακές, ἀν δὲν ὑπάρχουν καὶ αὐτές, τότε γεβίθια. Στὸ θέλω!

Γειά σου

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Ἐπίσης στὸν «λουνακάδες» χρεωστῶ μὲ. Ἐνα μῶλο γραμματάκη ποὺ μού ἔστειλε ὁ Γαβριηλίδης τὴν παραμονή τῶν Χριστούγεννων καὶ ποὺ καθερεφτάστηκε τὰ γίνονται τοῦ οἰκονομικῆς του πατάστασι στὴν ἑποχὴ αὐτῆς.

«Ἄγαπητε Νάσο, Φακές ἔτελειωσάτων. Σπεύδε νὰ τὰ ἄγροτάσσουμε, μὲ τὶ λεπτά; Τί θὰ γινώσαστε χωρίς τοὺς αὐτεῖς ἔκπατες ἐπικονιούρες... Τώρα σκέφθηκαν νὰ μού στείλησης τὶς υπόλοιπες δικάδες μὲ τὸ ὑποπραγκοτερὸ τῶν ἐφημεριών. Θὸ σοῦ στείλησαι καὶ ἐπιταγήν. Ἄπολε είνειν τὸ σπίτι των χωριών δραχμήρη καὶ ἔγω γιωρίσεις πεντάρα. »

«Καλά καὶ γλυκά Χριστούγεννα. Χαιρετισμούς στὸν πατέρα σου.

Γειά χαρά

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

» Y. Γ. Καρούνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα. «Ἔτοι ἐπέρασε τὸ σπίτι τοῦ Γαβριηλίδη τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1917!

Ἐπαναστατικὸ πνεῦμα ὁ Γαβριηλίδης ἐκ φύσεως, δὲν ἐπαναστατοῦσε μόνο κατὰ τῶν «κακῶς κειμένων», ὥπως ἦταν τότε η ἔργωρος τῆς μόδας, δὲν ἐδμιουργοῦσε τὴν «Εἰρηνικὴν ἐπαναστασίαν» μὲ τὰ ἀρθρά του, η δούτη διαρρέει πρόδομος τῆς ἐπαναστάτεως τοῦ Γονδῆ, ἀλλ' ἐπαναστατοῦσε καὶ μὲ τὴν ἐμφάνιση τῆς... «Ἀκροπόλεως!»

Ποτὲ δὲν ἔμενε εὐχαριστημένος πολὺ καρῷ ἀτ' τὴ φρόντια τοῦ φύλου του καὶ ἀπὸ τὰ τιτλοφάρα του. Καὶ πάντοτε η «Ἀκρόπολει» είχε κάπι τὸ ζευγωριστὸ ἀτ' τὶς ἄλλες ἐφημεριδές τῆς ἑποχῆς ἔκπεινης. Η δούτη στὴν κατάταξη τῆς θύλης ήσαν γενικῶς ίδιες. Τὸ ἄρθρο ἀτ' τὴν πρότη στὴν πρώτη τῆς πρωτήτης σελίδος ἀρρομῆσθη τὸ πετρόφιτο στὸν τρόπον της καὶ διέτησε τὴν πρώτη της δούτη τοῦ πρωτήτης της τοῦ Αχροπόλεως τὰ ξεῖνα.

Ριθόδης καὶ τάξις ἤταν καὶ τὸ συνηθισμένο καὶ δὲν τὸ διέδεκτο ὁ Γαβριηλίδης. Οι τίτλοι πάντοτε πρωτότυποι καὶ γρηγορίας την πρωτητότηταν καὶ ἐννοῦντο παρατηρήσουν. Καταιγίσμενος τραπέστην, παραπτώστην καὶ ἀνατάντεχα, σκέψεις καὶ κρίσεις πρωτοτυποῦ εἰς δέσητη, ἀντιλήψεις καὶ παραπτηρήσεις ήσαν τὰ κύρια καρακτηριστικά τῶν δινατῶν αὐτῶν δρόμων του.

Θηριώδη τὸ ζήτημα τοῦ ναυπικοῦ ἔξοπλισμοῦ μας, τότε ποὺ ζητοῦσαν μερικοὶ νά ἐφαρμοσθῆται τὸ πρόγραμμα τοῦ ναυάρχου Φοιονέα, μὲ τὰ σάνους καὶ τὰ υποθρύγχια. Είγαν γίνεται στὶς Στήλες τοῦ Ολυμπίου Διός ἀλλεπάλληλα συνταλλητήσια, διαμαρτυρία ἐδημοσιεύσηστο ἀπὸ τὸν ποιτικό της στήθος δραγανώστεις καὶ κάποιος ἀναβρασμὸς στὶς λαϊκές τάξεις είχε σημειωθεῖ.

Ο Γαβριηλίδης ἔγραψε τὸ ἄρθρο του δὲ «Σ κα ου στενιος Σ το λ ο σ κα ατό δηταν η έπιτροπήσιος πλάκα τον διον ζητήματος!»

Τὰ υποθρύγχια ἔφυγαν μὲ ζδωκαν τόπο τότε στὸν «Αθέωφρο», ποὺ ἐδόξασε ἀργότερα τόσο πολὺ τὴν ναυτική μας ιστορία.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.